

holdet er det, at der er lige mange Medlemmer fra begge Sider i Fællesudvalget, da kun et Formandsvalg kun komme til Stede gennem Tilfældet enten derved, at man har bestemt, at det ældste Medlem skal træde ind, og saa bliver det jo et Tilfælde, hvilket af Thingene der fornaar at sætte det ældste Individ ind i Fællesudvalget, eller ogsaa maa der blive Lodtrækning. I hvert Fald bliver det Tilfældet, som bliver det Afgjørende. Men naar nu en saadan samlet Flertalsindstilling kommer til at foreligge for hvert af Thingene for sig, hvilken Garanti er der saa for, at begge Thing ville bøje sig for denne Flertalsindstilling. Naar den ærede Forslagsstiller gaar ud fra den Forudsætning, at Thingene ville gjøre det, at begge Thingene ville bøje sig for en saadan Flertals- eller Tilfældighedsindstilling, da ser jeg ikke rettere, end at det havde været korrektere, naar man med rene Ord havde sagt, at dette Udvalg har den afgjørende Myndighed. At jeg ikke anbefaler en saadan Afgjørelse af Tvistepunkter, tror jeg, tilstrækkeligt fremgaar af, hvad jeg tidligere under Forhandlingerne om mit Forslag har udtalt. Forudsættes det imidlertid ikke, at Thingene ville bøje sig for denne Fællesudvalgets samlede Indstilling, ja, saa er man ligesom ved de nuværende Fællesudvalgs-Indstillinger udsat for, at der ikke tilveiebringes nogen samstemmende Beslutning, altsaa med andre Ord ikke nogen regelmæssig Finantslov. Det staar for mig som Hovedindvendingen mod den ærede Forslagsstiller's Forslag, at de ikke hde nogen Sikkerhed for, at der kommer en regelmæssig Finantslov til Stede, naar Thingene have været uenige om de enkelte Finantslovbestemmelser, saaledes, at et Fællesudvalg er traadt sammen. Jeg har selvfølgelig ikke overset, at den anden Hoveddel af Forslaget gaar ud paa at fastsætte, hvorledes der bliver at forholde i det Tilfælde, at der ikke kommer nogen regelmæssig Finantslov til Stede, hvilket jo kan ske enten derved, at Rigsdagen ikke er bleven færdig til den 1ste April, naar det nye Finantsaar begynder, eller ogsaa derved, at Rigsdagens Afdelinger vel ere blevne færdige, men ikke blevne enige. Dette andet Stykke indeholder jo Bestemmelser om, hvorledes der da skal forholdes, men jeg kan — selv med Fare for, at det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Monrad) atter vil attrapere mig i at være paa et Punkt enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) — dog ikke Andet end slutte mig til en af hans Bemærkninger om Forslaget, nemlig den, at det vilde være langt renere og klarere, naar der i Stedet for denne Angivelse

under Nr. 2 om, hvilke Udgifter der da kunne afholdes, var et Normalbudget; thi da vidste man med Bestemthed, hvad man havde at holde sig til, hvilket jeg formener man ikke veed, naar det kun er tilladt at afholde de ordentlige Udgifter eller, som der staar, de til Førelsen af Statshusboldningen nødvendige Udgifter skulle foreløbig afholdes, dog at de ikke maa overskride de ordentlige Poster paa det foregaaende Aars Finantslov. Smidlertid ser jeg ikke rettere, end at Forslaget nærmest maa betragtes som et Forsøg paa at faae Erstatning for de tidligere midlertidige Finantslove ved en een Gang for alle fastslaaet Bestemmelse. Men jeg ser ikke, at Affattelsen af denne for alle Sider gjældende Bestemmelse egentlig er mere tilfredsstillende end den Affattelse, som de midlertidige Finantslove have haat, og som jo har givet Anledning til saa store Tvivl om, hvad der skulde forstaaes derved, saa egentlig ingen Minister kunde bringe den i Anvendelse med Sikkerhed imod at blive attraperet som misbrugende eller overtrædende sin Bemyndigelse efter de midlertidige Finantslove. Jeg skal indskrænke mig til disse korte Bemærkninger om Forslaget, som jeg har troet at fylde den ærede Forslagsstiller. Jeg har ikke noget Dieblit antaget, at Flertallet i dette Thing i Virkeligheden vilde søge tilveiebragt en Grundlovsforandring paa Grundlag af dette Forslag. Jeg har opfattet Udtalelserne om Forslaget, baade de Udtalelser, jeg har hørt i Dag, og de tidligere saaledes, at man af Hensyn til Forslagsstilleren vilde lade Forslaget gaa videre, og at man tillige har antaget det som muligt, at en videre Fremme af Forslaget kunde give Anledning til Forhandling om den rette Forstaaelse af den uforandrede Grundlov, som kunde føre til et glædeligt Resultat. Jeg ser oprigtig talt ikke, at der er bedre Udsigt til at komme til en Forstaaelse om Grundlovens rette Brug ved at forhandle om dette Forslag end gennem de tidligere Forhandlinger, der have været førte angaaende dette Emne. Men jeg beder det ærede Thing om endelig ikke at forstaa mine Udtalelser om det foreliggende Forslag saaledes, at jeg vilde fraraade det ærede Thing at fortsætte Behandlingen deraf.

Monrad: Jeg bellager, at Finantsministeren ikke udtalte sig om det første Forslag; han talte ikke et Ord om Forslaget med Hensyn til provisoriske Love.

Conseilspræsidenten (Estrup): Derom skal jeg kun sige, at det forekommer mig, at det Spørgsmaal staar i Forbindelse med